

югъ, се спуща на долу, приблизително по права линия, по водораздѣла мѣжду селата Аладаз (Аладагъ), което остава въ Турция и Бунаклий и Охланлий—въ България, по който водораздѣлъ върви и пакъ нареченъ Мумие-Иолу, отивающъ за Мустафа-Паша и, като достигне точката лѣжаща върху гъжта Коста-Мезара, право на истокъ отъ връха Кетенликъ, извира се на западъ подъ правъ почти жгълъ, напуца водораздѣлната линия и слѣдъ като прѣбунава по талвега на Кавакъ-Долъ и прѣзъ връха Кетенликъ, достига лѣвий брѣгъ на р. Марица и прѣсича тѣзи послѣдната на 5060 метра отъ моста въ Мустафа-Паша и на 280 метра по горѣ отъ една развалена воденица, която лѣжи на лѣвий брѣгъ на рѣката. Въ точката въ която границата се добира на дѣсний брѣгъ на р. Марица се издига една висока тополя, отбѣлявана на плана подъ името Коджа-Кавакъ, въ мѣстността наречена „Тусусъ-Оглу-Тарласъ“.

При напуцанieto дѣсний брѣгъ на р. Марица, пограничната линия напуца и по прѣдишното направление на движението си и се обръща къмъ югозападъ; прѣминава подъ това направление желѣзнопътната линия Харманлий—Одринъ, въ мѣстността Саидъ-Бейхине-Кърмасъ-Баши и шестото за Мустафа-Паша; прѣприча слѣдъ това и прѣзъ третѣ малки могилки (tumulus).—Ючь-Еюклеръ, расположены на възвишеността на югоистокъ отъ селото Сива-рѣка (Гьокче-дере) и достига по нататкъ друга една такъва могилка въ мѣстото Сидеръ-Тарласъ. Не далечъ отъ послѣдната тѣзи могила, границата подъ сѣщото направление срѣща единъ доста дълбокъ оврагъ, въ който тече рѣката Чинаръ-дере, извира се почти на югъ и върви нагорѣ по самата рѣка за да се добере до грѣбена на Бей-Тепе-Дагъ, който образува водораздѣла мѣжду р. р. Марица и Арда. Този грѣбень границата достига въ най горната точка на оврага, а именно мѣжду върховетѣ Кулакъ-Тепе и Куртъ-Кьой-Калеси (на послѣдний връхъ, който остава въ Турция, и до днесъ още се забѣтвзватъ развалини отъ стара нѣкаква крѣпостъ); измѣнява направлението си на сѣверъ-сѣверозападъ и, като прѣмине прѣзъ първий отъ горнитѣ два върха, достига до връха Пичка-Бунаръ. Отъ тукъ пограничната линия взима пакъ своето главно направление т. е. отъ истокъ къмъ западъ, но направление което тя държи само до тогава, до като върви по водораздѣла на Бешъ-Тепе-Дагъ, до връха Кара-Тепе. Тукъ тя изново се прѣчува на югъ, напуца водораздѣлната линия на Родопитѣ и се унжтва къмъ връха Бегликъ-Тепе, като слѣдва по билото мѣжду Сазъ-Бунаръ — на истокъ и Урумъ-Дере — на западъ. Съ достигането на поибнати горѣ връхъ (Бегликъ-Тепе) тя се направлява къмъ югозападъ и подъ права линия, слѣдъ като прѣсича дола по който тече рѣката Урумъ-Кьой-Дере, добира се до връха Яйладжи-Тепе, на югоистокъ отъ селото Ярджали (въ България) и на сѣвѣрозападъ отъ Ени-Кьой (въ Турция). Отъ връха Яйладжи, пограничната линия подъ единъ жгълъ отъ около 115° , се спуща право на югъ и по права линия достига рѣката Арда, въ голѣмото извивание, което тя прави на западъ отъ с. Ада-Чали и не далечъ на истокъ отъ брода извѣстенъ подъ името Дерменъ-Гечить.

Въ движението си отъ р. Марица до р. Арда, границата остава отъ къмъ сѣверъ въ България селата: Сива-Рѣка, Алванъ-Дере, Урумъ-Кьой и Ярджали, а отъ къмъ югъ въ Турция — селата: Мезекъ, Керезликъ, Сил-бикюмъ, Ени-Кьой и Ада-Чалъ.